

УДК 327.5

Бекдамирова Л.З.¹, Дерибасов Д.В.²

¹ асп. ЗНТУ

² студ. гр. Ю-215 ЗНТУ

СУТНІСТЬ ПОЛІТИКИ НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ

Після двох світових воєн та припинення режиму «холодної війни» не виправдали себе сподівання щодо зменшення кількості загроз національній та міжнародній безпеці. Міждержавні конфлікти, терористичні акти, загроза ядерної війни, надзвичайні ситуації техногенного і природного характеру продовжують становити велику небезпеку і в ХХІ столітті. Перелік реальних та потенційних загроз національній та міжнародній безпеці далеко не вичерпується вищенаведеними прикладами. За цих обставин забезпечення національних інтересів будь-якої держави світу передбачає адекватне реагування на виклики та загрози сучасності, тобто проведення ефективної політики національної безпеки. Політика безпеки у загальному вигляді може бути визначена як діяльність суб'єктів політичних відносин щодо забезпечення національної та міжнародної безпеки. Політика національної безпеки у державному вимірі має внутрішньодержавний та зовнішньодержавний напрями. Характер політики безпеки держави, її спрямованість та методи здійснення значною мірою залежать від розуміння сутності національної безпеки суб'єктами прийняття управлінських рішень.

Національну безпеку також розуміють як здатність нації задовольняти потреби, необхідні для її самозбереження, самовідтворення і самовдосконалення з мінімальним ризиком збитку для базових цінностей її нинішнього стану [1, с. 1]. За визначенням російського політолога Н. А. Косолапова, національна безпека – це стабільність, яка може підтримуватися

протягом тривалого часу, стан досить розумної динамічної захищеності від найбільш істотних з реально існуючих загроз і небезпек, а також здатність розпізнавати такі виклики і своєчасно вживати необхідні заходи для їх нейтралізації [2, с. 67]. На сучасному етапі розвитку науки безпекознавства виділяють основні елементи структури національної безпеки:

- державну безпеку
- поняття, що характеризує рівень захищеності держави від зовнішніх і внутрішніх загроз;
- громадську безпеку
- поняття, виражене у рівні захищеності особистості і суспільства, переважно, від внутрішніх загроз;
- техногенну безпеку
- рівень захищеності від загроз техногенного характеру;
- екологічну безпеку і захист від загроз стихійних лих; – економічну безпеку; – енергетичну безпеку;
- інформаційну безпеку;
- безпеку особистості.

Таким чином, можемо стверджувати, що Іншими словами, національна безпека

– це міра реального рівня прав і свобод членів людського співтовариства (громадян) відповідної цьому співтовариству держави.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Кондратьев Я. Ю. Концепція національної безпеки України: теоретико-правові аспекти зарубіжного досвіду / Я. Ю. Кондратьев, В. А. Ліпкан. – К. : Національна академія внутрішніх справ України, 2003. – 20 с.
2. Косолапов Н. Национальная безопасность в меняющемся мире (К дискуссии о содержании понятия) / Н. Косолапов // МЭ И МО. – 1992. – № 10. – С. 67–75.